

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 9. Eupraxius convertitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](#)

ptum fuerit, quod violasti, qua via a- Sæculum X.
missam felicitatem recuperare possis, mis- A C. 983.
sis his omnibus, quæris ex me, quod
fuerit arboris nobis ignotæ nomen;
quod si tibi dixissim, quæsiturus eras,
ut opinor, qualis bujus arboris fuerit
radix, quæ folia, quis cortex, & deni-
que an magna fuerit vel parva. Post-
quam complures hujusmodi sermones
miscurssent, cum omnes recederent, di-
xit Metropolitanus, revera magnum vi-
rum esse hunc Eremicolum.

§. IX.

Eupraxius convertitur.

Eupraxius Calabriæ Præfectus puella-
rum monasterium in civitate Roscian-
ensi fundaverat, quod pene collapsum,
Eupraxio Constantinopolim reverso, S.
Nilus reparavit. Nihilominus pessimi p. 80.
fusurrones ad Eupraxium deferunt, istud
monasterium a Nilo fuisse expilatum.
Ille literas ad S. Virum dedit minis a-
speras, cumque in Calabriam cum Præ-
fecti potestate secundo venisset, adsunt
illius Provinciae Abbates, dona ferentes,
& rogantes, ut se præsidio potenti tue-
retur. Solus Nilus non venit, quiete in
suo monasterio manens & pro Salute
Præfecti Deum exorans. Idipsum Eu-
praxii, jam prius offensi, animum multo
magis exacerbavit. Sed percussus ul-

Pp 3 cere,

Sæculum X. cere, quod ipsum tribus annis affixit, &
A. C. 983. obscenas corporis partes, quæ honeste
 non nominantur, pessime affecte fecit scelere
 omnibus intolerabili, confessus est, hanc
 justam vetitæ libidinis pœnam esse. Pœ-
 nitentia quoque ductus, quod innocentem
 Abbatem contumeliose habuisset,
 misit ad eum, qui rogarent, ut ad se in-
 visere, & benedicere dignaretur. Vir
 Sanctus diu cunctatus est facere quod
 rogabatur, ut Præfecti humilitatem pro-
 baret, nec ante elapsum triennium ad a-
 grotum se contulit, cum comperisset,
 ad vitalia malum pénétrasse.

Præfектus advenientis Nili pedes in-
 ter largas lacrymas complexus, Sancto
 Viro, eum e terra levante, mox omnia
 peccata sua humili confessione exposuit,
 & obsecravit, ut sibi monasticum habi-
 tum daret, dicens, se voto obstrinxisse,
 quod Monachum vellet induere. Re-
 spondit Vir Sanctus: *Omnis qui post ac-
 ceptum Baptismum peccarunt, etiam sine
 voto subire pœnitentiam tenentur. Ha-
 bitum vero monasticum tibi dare meum
 non est, quia simplex monachus nullum
 Ordinem Ecclesiasticum recepi. Habe-
 bis Metropolitam (nempe Episcopum
 ad S. Severinam) habet Episcopos & Ar-
 chimandritas, qui perficiunt, quod expe-
 tis.* Nihilominus cum Eupraxius ro-
 gandi finem non faceret, Nilus sua ma-

p. 95.

nu

nu ejus capillos resecat, & præsentibus sæculum X.
Episcopis atque Abbatibus, volentem A. C. 983.
Habitu monastico induit. Mox Præfet
et us ad paratum convivium omnes in-
vitat, & quia vires sufficiere videban-
tur, ipse suis convivis cibos ministravit.
Omnia deinde, quæ possidebat, aut suis
manibus pauperibus distribuit, aut Ec-
clesiis legavit & servos omnes manumi-
sit, tum elapo inde triduo, contrito
corde, sperans in Dei misericordiam, a-
nimam reddidit. Porro Nilum testa-
menti sui Curatorem constituerat, sed
Vir Sanctus nolens se tot negotiis one-
rare, hoc officium in Metropolitanum
rejecit.

§. X.

Alia S. Nili facta.

Sanctus Nilus permultos Energumenos
liberavit, præcipiens, ut oleo a Pres-
byteris ungerentur, vel ut Romam ad
limina SS. Apostolorum commearent. p. 101.
Ipse vero super neminem manu sua ul-
lum unquam Crucis signum formabat.

Quamquam animus vehementer re-
pugnabat, horrebatque, cum sæcularibus
conversari, & urbium tumultum susti-
nere, nihilominus, ubi offerebatur occa-
sio, Magistratus adiens, pro populo de-
precabatur, vel ut miseros ab inimicis
oppressos servaret, vel ut reos pœnæ e-

p. 107.

Pp 4 ripe-